

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV

Número 1.115

5 gener 2018

1'70 euros

la veu

de Benicarló

EOI

**Ens furten la seu de l'Escola Oficial
d'Idiomes que anava a Benicarló...
i no passa res!**

I'M MUZZY.
SÓC MUZZY.

THIS TREE IS
AQUEST ARBRE ÉS

MY BROTHER
EL MEU GERMÀ

**Mentre l'alcalde Miralles diu: "no entenc perquè no s'ha
posat a Benicarló", Compromís de Benicarló, el Conseller del qual
és del seu partit, dóna la callada com a resposta.**

ATLETISME: 40a SANT SILVESTRE DE BENICARLÓ

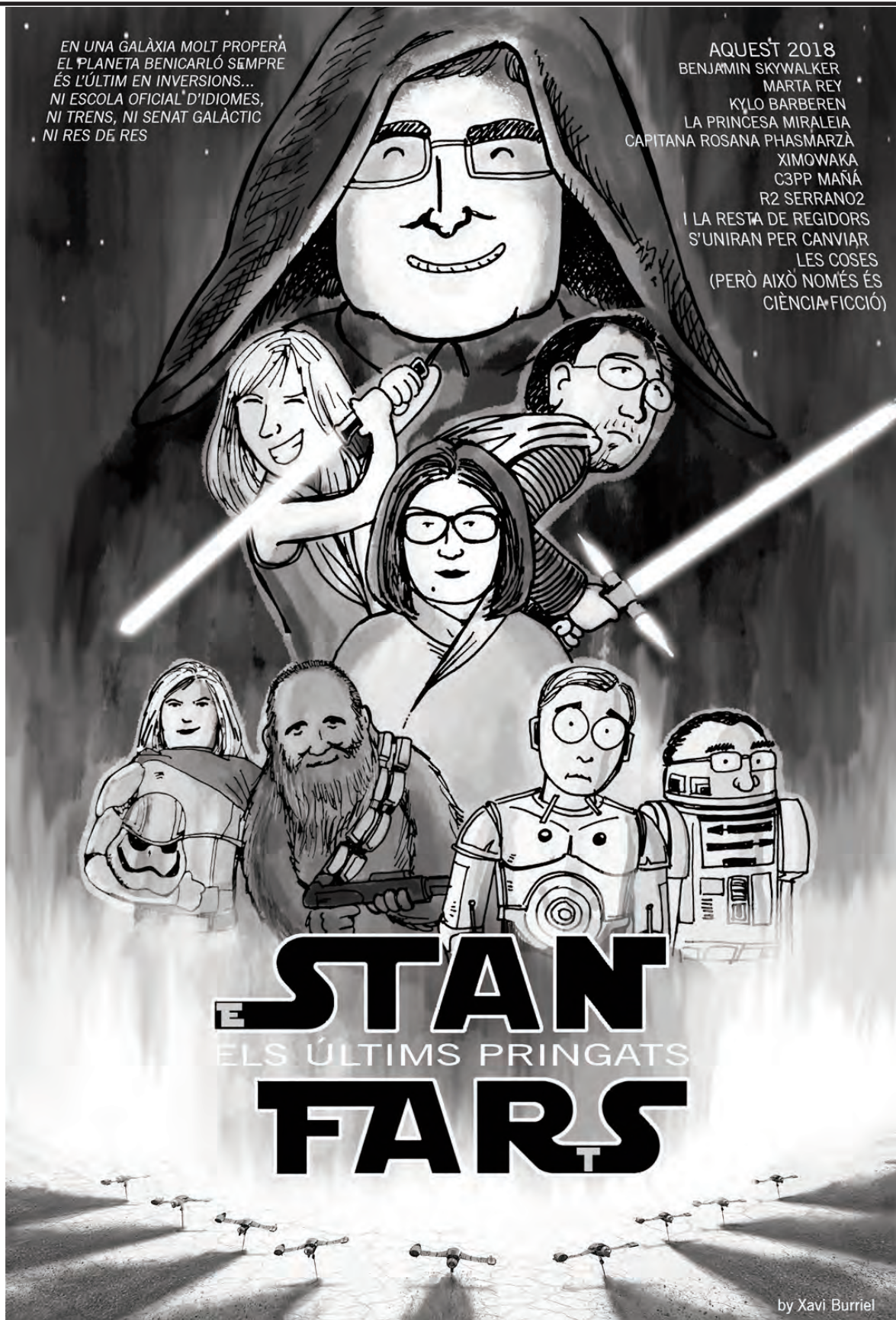
EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Els últims pringats"

EN UNA GALÀXIA MOLT PROPERA
EL PLANETA BENICARLÓ SEMPRE
ÉS L'ÚLTIM EN INVERSIONS...
NI ESCOLA OFICIAL D'IDIOMES,
NI TRENS, NI SENAT GALÀCTIC
NI RES DE RES

AQUEST 2018
BENJAMIN SKYWALKER
MARTA REY
KYLO BARBEREN
LA PRINCESA MIRALEIA
CAPITANA ROSANA PHASMARZÀ
XIMOWAKA
C3PP MAÑÀ
R2 SERRANO2
I LA RESTA DE REGIDORS
S'UNIRAN PER CANVIAR
LES COSES
(PERÒ AIXÒ NOMÉS ÉS
CIÈNCIA·FICCIÓ)

EL STAN FARIS

ELS ÚLTIMS PRINGATS

by Xavi Burriel

EDITORIAL

1115

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Aqueix monstre gegant i verd

És cert que inicialment es pot pensar que el fet que la seu de l'Escola Oficial d'Idiomes (EOI) se situe en un poble que no és el nostre és el més greu que ens podia passar: són els avatars de la informació. Després, aqueix monstre gegant i verd, que tant ens ha fet enfadar,... es va fent xicotet amb al pas del temps i la cosa ja no és per a tant. Però aquesta setmana estem amb l'assumpte que toca, i amb les ganes de saber que ha passat, perquè l'EOI es veu que és bona per a Benicarló i la volíem molt, encara que només fora per parlar altres idiomes més enllà del benicarlando. Potser no siga per a tant el que ha passat perquè igual podrem estudiar idiomes, i encara

que hàgem de desplaçar-nos uns quilòmetres, en algun moment, no és res que no es faça amb normalitat a les grans ciutats, on les distàncies són, inclús, més llargues. La certesa del que comentem no lleva l'enuig per la incompetència dels nostres representants a l'hora d'aconseguir allò que, d'altra banda, ja ens havien promès. Clar que es pot estudiar a qualsevol lloc, precisament per açò, perquè Benicarló ja havia estat triat. I si en el seu moment ens van dir que ho anàvem a estar, per què ara ens lleven el caramel? Què ha fet que es canvie una decisió, que, segons es va dir, ja estava presa, amb un acord de Ple? ¿Tant malament ens hem portat els benicarlandos, i per això els Reis Mags ens han portat carbó? No ens creiem arguments tan peregrins com el que a l'altre poble tenen més habitants atés que en altres adjudicacions que s'han fet de l'EOI, açò no s'ha tingut en compte ni ha estat un criteri diferenciador. Tot el contrari, no estava el govern autonòmic per fer política comarcal? Doncs els recursos cal repartit-los pel territori.

Així que demanem, almenys, una explicació del que ha passat. No fer-lo seria menystenir la ciutadania.

Mentrestant, nosaltres prometem portar-nos bé practicant idiomes. A veure si l'any que ve ens toca un bon regal!

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: a l'equip d'agranadors de la plaça de la constitució. Certament, la deixen ben neta, sobretot en estos dies de tant de tràfec. Esperem que hi haja continuïtat en d'altres llocs de la població... que no es veuen tant.

Panissola: no hi ha cosa pitjor en un polític, i per desgràcia passa molt sovint, que no donar la cara quan per la seua ineficàcia, incompetència, incapacitat, ... la ciutadania no rep el que li correspon. Doncs això ha passat amb l'EOI, que cap polític responsable a sortit a donar-nos raons de perquè ens l'han furat. És una manca total de sensibilitat cap a la ciutadania que els ha votat i una desvergonya inacceptable. Una bona cofa de panisses per a la nostra politiqueria local que no ha sabut estar a l'alçada.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

ENS FURTEN LA SEU DE L'ESCOLA OFICIAL D'IDIOMES QUE ANAVA A BENICARLÓ... I NO PASSA RES!

text REDACCIÓ

Mentre l'alcalde Miralles diu: "no entenc perquè no s'ha posat a Benicarló", Compromís de Benicarló, el Conseller del qual és del seu partit, dona la callada com a resposta.

Malestar a Benicarló després de l'anunci que la seu administrativa de la Escola Oficial d'Idiomes del nord de la província s'instal·larà a Vinaròs. El conseller Marzá va presentar el nou mapa d'escoles oficials d'idiomes, que inclou 7 escoles oficials noves per al curs 18/19 i amplia el número de places ofertades per apropar l'ensenyament d'idiomes a la ciutadania. Aquest nou mapa permetrà oferir per al pròxim curs vora 100.000 places, unes 85.000 ordinàries en diferents nivells i idiomes, i quasi 13.000 gratuïtes d'anglès i valencià adreçades al professorat.

Xaro Miralles, alcaldessa de Benicarló, va lamentar que "no entenc perquè s'ha posat a Vinaròs sent que hi havia un acord de ple de cedir els terrenys per a construir-la i he reclamat sempre la seu a Benicarló". De fet, recentment "vam ser a parlar amb Rubén Trenzano, Director general de Política lingüística, la regidora Marta Escudero i jo, i només ens va parlar dels aularis però no de la seu de Vinaròs. És per açò que Miralles assegura que "no estic gens contenta amb la decisió de la Conselleria de Vicent Marzá". L'aulari de Benicarló en l'actualitat té 500 alumnes i ofereix francès, anglès i italià.

L'alcalde de Benicarló va recordar que "no ens han llevat l'EOI, continuarem tenint el mateix aulari que estarà reforçat en material i en recursos (tant humans com a tècnics)". Pel que fa a la seu de Vinaròs, va dir que "no es construirà cap edifici nou a Vinaròs, que seguirà tenint menys alumnes que Benicarló, simplement el que tindran serà la seu administrativa de la qual dependrà el nostre aulari en lloc de dependre del de Castelló". Miralles va concloure demanant que "espere i desitge que ens ho compensen amb el tema del conservatori i que passe a formar part de la xarxa de conservatoris de la GVA".

En 2010 el llavors alcalde, Marcelino Domingo, donava a conèixer que el conseller d'Educació Alejandro Font de Mora li havia comunicat que la seu comarcal estaria a Benicarló. Benicarló va oferir uns terrenys, en la pista annexa de l'IES Joan Coromines. Per aquesta raó, el ple ratificava la cessió al juny de 2010. Vinaròs va alçar la seua veu i el llavors alcalde, Jordi Romeu, va anunciar que no renunciarien a reclamar la seu, oferint més metres inclús de terrenys per construir la seu. Anys més tard, l'administració autonòmica anunciava que no es construiria per falta de recursos econòmics. Ara, l'anunci de la conselleria de Vicent Marzá ha estat com un pitxer d'aigua freda.

LES REACCIONS... QUINES REACCIONS?

Des de conselleria s'assegura que al decisió ha estat "per criteri poblacional que regula el nou decret,

ve de la p gina anterior

ja que hi ha mes alumnes a Vinaròs que a Benicarló. I políticament parlant, Vinaròs s'ho ha treballat més que Benicarló". Una afirmació que ni s'entén, ni se sosté, tenint en compte la seu de valencià sud, on no s'ha tingut en compte el criteri poblacional. A més, no se suposa que l'administració Autònoma ha de ser més equànime en eixe sentit i no alimentar el centralisme perifèric. Per altra banda, molt malament han caigut les declaracions de Jordi Moliner, portaveu comarcal de Compromís Maestrat-Ports, que ha manifestat la satisfacció "de tot el col·lectiu" per l'anunci del conseller d'educació i cultura Vicent Marzà sobre l'ampliació de les escoles oficials d'idiomes, que inclouen un nou centre a Vinaròs i la nova secció de Morella.

Per no dir la poca gràcia que hauran fet aquestes declaracions del portaveu, que deixen en evidència el seus companys caduferos i demostrant una total manca de sensibilitat. Ara per ara, des de Compromís Benicarló han donat la callada per resposta. Estaria bé que algú d'aquest partit sortís donant explicacions, clares, assumint responsabilitats o demanant-les a València, al Conseller, atés que, així, han perdut tota mena de credibilitat. Com s'ha dit, li va faltar temps a Moliner per sortir a la palestra a ficar-se la medalla: "estem molt contents de la decisió presa per la conselleria que encapçala el nostre conseller Vicent Marzà per tal de pal·liar el greuge comparatiu que la nostra comarca patia pel que fa a d'altres poblacions". Greuge comparatiu? I deixar sota taula els seus companys de Benicarló no ho és? "L'antiga secció de Vinaròs passa a ser una escola oficial d'idiomes i Morella comptarà amb una secció de recolzament, avanços molt importants per facilitar els tràmits de la ciutadania i que la gent de les nostres comarques pugua accedir a un millor ensenyament", ha explicat Jordi Moliner. Ara, per ara, de Compromís Benicarló, tant propensos a les xarxes socials, ningú ha piulat encara.

LA OPINIÓ DEL PARTIT POPULAR

"Des del PP de Benicarló volem manifestar la nostra sorpresa i indignació davant l'anunci que la nova EOI del Baix Maestrat se situarà finalment a Vinaròs."

La regidora, María Jovaní, ha manifestat sobre aquest tema: "tots els benicarlandos esperàvem ser seu oficial i desconexem quins criteris s'han seguit per a prendre tal decisió. De fet, instem a la Sra. Miralles a donar les explicacions pertinents, perquè, encara que suposem que estarà al corrent, no l'hem vist en cap roda de premsa anunciant que Benicarló no serà la seu de l'EOI al Maestrat, i que només serà secció de l'EOI de Vinaròs".

"La nostra alcaldessa es vanaglòria de les excel·lents relacions que manté amb el president Ximo Puig. Encara sort. Què podríem esperar si no foren tan bones? Si a més tenim en compte que el President de la Generalitat és del PSPV-PSOE, el Conseller d'Educació és de Compromís, i que en el nostre consistori governa PSOE i Compromís, crida l'atenció aquesta decisió. Un alcalde de Podem pesa més que un del PSPV-PSOE. Sembla quasi burlesc.

Tal vegada la nostra alcaldessa no dedica massa temps a visitar València i a sol·licitar recursos per a la ciutat que representa. Tal vegada no li disguste massa que la nova seu siga a Vinaròs. Tal vegada...

Suposem que els benicarlandos ens mereixem una explicació. L'esperem".

L'HEMEROTECA DEIXÀ EN EVIDÈNCIA COMPROMÍS BENICARLÓ

Des de La Veu hem tornat a tirar mà de la nostra hemeroteca i ens hem trobat alguna sorpresa. El PSOE portava en el seu programa electoral la construcció de l'edifici de la EOI a la pista del Coromines. Compromís només demanava donar continuïtat a la EOI, plantejant la construcció en la pista cedida d'un pavelló cobert per a ús educatiu i públic, sense concretar què volia fer. Està clar que a qui han fet cas és a Compromís, que governa la conselleria d'Educació. Per tant, ¿era una decisió sabuda per aquest partit? Si ha estat així, l'alcaldessa faria bé en prendre nota.

Cal recordar que en 2010, el llavors alcalde, Marcelino Domingo, donava a conèixer que el conseller d'Educació Alejandro Font de Mora li havia comunicat que la seu comarcal de la EOI estaria a Benicarló. La ciutat va oferir uns terrenys, en la pista annexa de l'IES Joan Coromines. Per a açò, el ple ratificava la cessió al juny de 2010. Anys més tard, l'administració autonòmica anunciava que no es construiria per falta de recursos econòmics. I ara, sense saber com, la EOI se'n va al poble del costat.

Una altra vegada Benicarló es queda amb cara de babau. Què passa a Benicarló que sembla som la parenta pobra de les administracions? I l'oposició on hi és? Altra vagada desaparegut? Així ens va!

L'ESTAT ESPANYOL REP PROP DE 250.000 AUTOCARAVANES L'ANY

text NAT LIA SANZ

Espanya va rebre prop de 250.000 autocaravanes l'any passat i en territori nacional hi ha 45.000 d'aquests vehicles, segons dades que té l'associació del sector Aseicar. Per a 2018, es preveu un creixement del 30% en les matriculacions.

Entre els reptes del nou any, representants del sector consultats per EFE advoquen per un augment de les àrees de pernocta autoritzades que estan instal·lant molts ajuntaments d'Espanya i també per les tarifes especials en els càmpings.

Així ho explica el director gerent de Benimar, empresa capdavantera en fabricació d'autocaravanes a Espanya i que té la seua planta a Peníscola (Castelló), Fernando Ortiz, i el delegat executiu de la patronal del sector Aseicar, Raúl Vaquer.

Tots dos coincideixen que en 2007 el sector gaudia d'un moment "pròsper" i es van arribar a matricular 2.896 autocaravanes, però la crisi va provocar una caiguda de les vendes de fins al 47,41 % en 2008.

Recuperació

No obstant açò, durant els dos últims anys el creixement mes a mes ha portat augments de fins al 40% en les matriculacions i s'ha arribat a superar les 4.900 a l'any en 2017, una tendència que s'espera que es mantinga en 2018, que podrien créixer un 30%.

Els representants del sector recorden que fins Espanya -especialment a l'àrea mediterrània i andalusa- acudeixen molts turistes estrangers jubilats en autocaravana que vénen principalment en la temporada baixa, buscant les bones temperatures i el sol.

Es tracta a més d'un viatger "respectuós, de classe mitjana-alta" i que arriba a generar un consum diari de 100 euros al dia en supermercats, farmàcies, xicotets establiments locals i restaurants, segons Aseicar.

Facilitar estades més còmodes

Actualment, segons dades de Aseicar, arriben a Espanya 250.000 autocaravanes l'any i en territori nacional hi ha 45.000 d'aquests vehicles.

Per a garantir una estada més còmoda al viatger, s'aposta per aquestes àrees de pernocta que a més cobriren el buit legal existent entorn de la pernocta en

En localitats com Peníscola, segons expliquen des de l'Ajuntament, no hi ha un àrea de pernocta però les seues càmpings ofereixen tarifes especials per a autocaravanes i estan "plens de viatgers del nord d'Europa durant l'hivern", i durant 2017 aquestes estades de llarga durada han experimentat un gran augment.

autocaravanes en general, explica Vaquer, ja que l'única legislació que se'ls aplica és la general sobre estacionament.

Per açò, s'aposta també per fomentar en els càmpings les zones especials que cobren una tarifa menor a les autocaravanes que sols passen la nit sense utilitzar els serveis de l'establiment.

Posició dels càmpings

El gerent de la Federació Espanyola d'Empresaris del Càmping, Sergio Chocarro, explica a EFE que el sector "veu positiu tot allò que moga viatgers".

No obstant açò, reclamen que les àrees municipals per a autocaravanes "complisquen la mateixa normativa que els establiments turístics", que deuen, per exemple, "tenir vigilància 24 hores i fer un registre de viatgers per a l'Administració".

En localitats com Peníscola, segons expliquen des de l'Ajuntament, no hi ha un àrea de pernocta però les seues càmpings ofereixen tarifes especials per a autocaravanes i estan "plens de viatgers del nord d'Europa durant l'hivern", i durant 2017 aquestes estades de llarga durada han experimentat un gran augment.

ACCIDENTS COM EL DEL DISSABTE A VINARÒS POSEN DE MANIFEST LA URGÈNCIA DE BONIFICAR EL PEATGE EN L'AP-7

text PSPV CASTELL

Els socialistes són conscients que "sempre que algú es posa al volant corre el risc de patir un accident" però creuen que "la seguretat vial en la província milloraria traient els camions de la carretera nacional, alliberant l'autopista a finals de 2019 i construint el tram que falta de la A-7 entre Vilanova d'Alcolea i La Jana"

El secretari d'Infraestructures i Territori del PSPV-PSOE en la província de Castelló, Santi Pérez, ha lamentat que 2017 s'haja tancat amb un altre accident de gravíssimes conseqüències en la província de Castelló, en la N-340, en el terme de Vinaròs, en el qual va morir una parella i dos dels seus fills van resultar ferits de gravetat. Va ser una altra vegada un xoc entre un turisme i un camió.

Pérez és conscient que "sempre que ens posem al volant, el risc d'accident per múltiples factors, està latent", però també adverteix que "a l'N-340, en el tram entre Torreblanca i Vinaròs, aquest tipus de successos es produeixen amb massa assiduitat". Es tracta d'un problema sobre el qual recentment s'han pronunciat entitats com el RACE.

Els socialistes, sosté Pérez, "creiem que la probabilitat d'accidents disminuiria considerablement si es reduïra el volum de trànsit pesant que circula per l'N-340", per açò, el partit d'esquerres torna a insistir "en la necessitat, que, en primera instància, es procedisca a la bonificació del peatge per als camions".

El pas següent, assegura, "hauria de ser l'eliminació total del peatge de l'AP-7, a partir del moment en el qual vença l'actual concessió, a finals de 2019". És "un acte de justícia perquè els castellonencs fa mig segle que paguem el peatge i ja no és temps de nous peatges."

Pérez és conscient que reduir a zero el nombre d'accidents és impossible "perquè en la conducció influeixen múltiples factors" però creu que "es poden fer passos que ajuden a millorar els nivells de seguretat vial". En aquest sentit, creu que "el volum de sinistres baixaria considerablement traient als camions de l'N-340, eliminant el peatge de l'AP-7 i acabant la construcció de la A-7 perquè per l'interior es puga arribar fins al límit amb la província de Tarragona". Actualment, aquesta autovia, segueix paralyzada a partir de Vilanova d'Alcolea.

L'HOME DELS NASSOS

text 3X4.INFO fotos JES S MAESTRO

El dia 31 de desembre es va celebrar a Benicarló el III Cap d'Any Infantil amb la visita de l'Home dels Nassos i l'actuació de la Banda del Drac.

Amb una bona afluència de públic, la plaça de Sant Bartomeu va ser l'escenari d'una singular celebració de les dotze campanades, amb tallers infantils i animació. L'acte estava organitzat per la Regidoria de Turisme i la Comissió de Festes.

DESCOLLATS

text ROBESPIERRE

Mireu, feia temps que volia escriure, però les coses van com van i la feina és la que hi ha, quan la hi ha. Així que lo primer és lo primer, i les garrofes cal guanyar-se-les per poder sobreviure a este món tan inhòspit, capitalista i malbaratador. Però al que anàvem, jo també he rebut la trucada de l'amo que m'ha demanat, per favor, a mi m'ho demana així (a d'altres, és cosa seua. Uns ja tenim un catxet), de fer una xicoteta col·laboració, i no he pogut resistir-me veient com tenim el patí polític en aquest començament d'any. Com sempre, tractaré de ferir susceptibilitats (tal com ho dic), per vore si d'una vegada en aquest poble els polítics es dediquen a fer de polítics i els tècnics a fer la faena que els hi toca. L'excusa que bels polítics estan de pas... no servfeix. Si fos així de simple, hores d'ara encara governaria Arias Navarro, després que deixara de plorar per Franco. Però, al que anàvem, que ja me n'ha anat per les branques i no era ací on volia anar a parar, el que volia dir és com la classe política, tota, fica per davant de l'interés ciutadà el voler quedar bé o, simplement, girar la cara cap una altra banda, com si el que passes no anara amb ell. Mireu, és com el que vam llegir la setmana passada sobre la famosa seu administrativa de l'Escola Oficial d'Idiomes, que tots sabíem des del 2010 que havia d'anar a Benicarló (l'hemeroteca és una font inescotable de deixar en ridícul als polítics ineptes)... menys els governats de Benicarló que ara tenim. I ja té collons la cosa perquè manen al

La guillotina

cap i casal, el PSOE i Compromís, com ací, amb un acord del Ple de Benicarló, ratificat per la Conselleria d'Educació, en el seu moment de Font de Mora,... i la seu se'n va cap al poble del costat de més enllà d'Aigauoliva. Algú ens ho pot explicar? Doncs sembla que no, perquè, hores d'ara, el desvergonyiment tant de l'alcaldesa Miralles (PSOE), com de la cap de llista Escudero (Compromís), només ha arribat, per part de la primera, a dir que no entén la raó per la qual no s'ha posat a Benicarló, i de la segona, a no dir res. Això és vetllar per l'interés ciutadà... si no són capaços de fer que es respecten els acords del seus Plens? És al màxim que podem aspirar? A un "no entenc" i a una callada com a resposta?

I damunt hem d'aguantar que des del poble del costat ens ho refreguen per la cara i des de València, des de Política Lingüística ens diguen que a Vinaròs s'ho han currat més i que, a més, han emprat el criteri poblacional. Curiós, perquè la mateixa conselleria s'ha saltat en l'altra ubicació, a la Ribera, on hi havia l'acord de Sueca i tots pobles del voltant perquè anara allí al final i ha acabat anat a Cullera, on curiosament governa el PSOE i la població és menor (Sueca 28.000 habitants - Cullera 24.000 habitants). Que algú ens ho explique... o als dirigents de Benicarló? El govern en Ple i l'oposició haurien de sortir en tropell a demanar responsabilitats i la dimissió del Conseller... si tingueren una mica de decència i amor propi! Ara per ara, pintamones és el que són! Aneu a fer la mà

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Conveni amb el Sistema Valencià de Salut

Vinga l'any nou i no s'acaba el xafardeig! Això sí, abans de començar el nou rastre de deslligaments ens permetem esperar que tots hàgeu tingut un bon cap d'any i que a les cases on faça falta els reis d'Orient descarreguen bona cosa de tot: ànims, confiança, serenitat, salut i faena. I fets els aclariments comencem. Heu vist quina bonica pantalla, en blanc, ben il·luminada, tenim al passeig del taüt? Per les nits no us podeu ni imaginar la lluminària que fa. Com per ara, sembla ser que ningú hi ha contractat propaganda, almenys per a poder pagar la llum que va a tota hora, nosaltres proposem que facen alguna mena de conveni amb el Servei Valencià de la Salut (que sempre va curt de material tècnic) i els deixen la pantalla als oftalmòlegs per fer allí les comprovacions de la vista o als radiòlegs per a ampliar les radiografies. No direu que amb aquells pantallot no escurçarien les llistes d'espera! A vore, no és per voler fer diners, que també està bé pensar amb l'aspecte monetari, però una cosa que per ara no té ús... almenys així beneficiaria a tothom! Us deixem la imatge perquè ho vegeu, tot i que només cal comprovar-ho: poseu-vos una radiografia a la butxaca, passeu per la nit i la superposeu a la pantalla, voreu quina qualitat d'imatge!

propera, els tafaners tenim la sensació que els governants populars viuen en una realitat paral·lela (o para lelos, si ho posem en castellà plural masculí...). Bé, a vore, o això o es pensen que la gent és imbècil. I si no, ¿com s'entén vacil·lar amb la foto de la família PoPuloprovincianocomarcal dient que ens plouran rodalies i mitges

distàncies a manta, en una estació allunyada del problema, mentre la meitat de la xarxa, al mateix moment, estava col·lapsada amb passatgers parats en terra perquè no funcionen els que ara tenim? Ens ho voldríem creure, però vist els precedents... què voleu que diguem? Que el do de l'oportunitat el tenen on altres criem pèl arrissat!

EL MUNDO España Opinión Economía Internacional Deportes Papel Más ▾ Q. Suscribirse Inicio RSS

Economía | Macroeconomía | Empresas | Bolsa | Ahorro y Consumo | Vivienda | Más

ECONOMÍA

El Constitucional anula la indemnización de 1.350 millones de euros a ACS por el almacén de gas Castor

El Gobierno fija en 96 millones el coste de la plataforma Castor para 2018 a pesar de la sentencia del TC

• La factura del gas incluirá 80,66 millones para pagar la indemnización y 15,71 millones para el mantenimiento de unas instalaciones que siguen hibernadas

Del castor, com del porc, tot s'aprofita!

I si no volíem caldo, dos tasses. Ja tornem amb el Castor en hibernació que tenim davant la costa a la porta de casa. Doncs hi ha noves com ja sabeu, que ha sortit la sentència del Constitucional, sí, del Tribunal Constitucional (el TC, per a més sigles, el tribunal a què apel·len els populars quan no els agrada el que diuen els altres) sobre la indemnització a l'empresa explotadora i resol que el pagament dels 1350 milions d'eurets a l'amic Florentino (que ja li van fer per avançat, ací no valen diferidos), és il·legal. Sí, IL·LEGAL, amb majúscules, com un vulgar referèndum organitzat per catalans! I direu que ja s'han espavilat a demanar-li a Florentino que torne els diners, no? ¿I que la subministradora del gas torne als usuaris tot el que ens ha cobrat en concepte de derrama per a cobrir la indemnització en la factura del gas? Doncs ni una cosa ni l'altra. Ja no és que no retornen ni un euro, no, és que damunt, aquest 2018, ens apugen la tarifa i per a més inri, tot i la sentència contrària, fan un decret per pagar, entre indemnització a la concessionària i per al manteniment, 96 milions, més. I a costelles de qui aniran estos milionets de

Trens populars

Per cert, parlant de comprovacions, després de llegir els dos articles apareguts esta setmana a La Veu sobre la pluja de trens que el PP diu que ens ha d'enviar i acte seguit vore el que els ha passat als usuaris, que s'han quedat a peu en una estació

ve de la p gina anterior

res? Premi, a costelles de tots els consumidors un altre camí amb cada rebut del gas! ¿I els ha passat alguna cosa, a Mariano i companyia, per no fer cas d'una sentència del Constitucional? ¿S'han hagut d'exiliar al paradís fiscal de Perejil? Han embargat els béns dels qui ens governen? ¿Li ha embargat Montoro a Florentino, de manera preventiva, els milions cobrats indegudament? Paralitzaran aquest últim pagament? ¿Engarjolaran el govern per aquesta suposada prevaricació? ¿Hi ha hagut algun sotrac en el si dels partits constitucionalistes per depurar responsabilitats? I a tot açò, amb la planta sense desmantellar! No vulgueu pensar el cost quan toque llevar-la! Estat democràtic? Separació de poders? Quina broma! Per tot Espanya s'haurien de passejar les xirigotes d'Inés Arrimadas!

El de sempre

I mentrestant el PP valencià, per a desviar l'atenció de la seua incompetència, vol començar una nova cacera de bruixes educativa, "invitant" les famílies que denunciïn suposats casos de "catalanització a les aules". Què és açò, una mena de Gestapo a la valenciana? I després què preconitzarà, una nova crema de llibres, a l'estil de la precursora Alemanya Nazi del 1931? I a qui assenyalen amb el dit el fotran a la pira, com quan la Kristallnacht, la desgraciada nit dels vidres trencats, el 1938? Què s'han tornat bojos? Això no deu ser incitar a l'odi? ¿I contra açò no actuen la fiscalia i els tribunals? Definitivament, allò de la Transició no es va tancar com calia i encara hi ha qui pensa traure rèdit de cremar bruixes inexistents. De fet, l'operació és por tierra, mar y aire, com els agrada dir; Montoro intervé els comptes de la Generalitat, el PP exigeix la crema pública del professorat contumaç i García Sentandreu funda un nou partit. Completet. Ara, a vore si els donarà el mateix resultat que a Catalunya...

EOI comarcal

Com tampoc no és normal la discriminació que patim els benicarlandos cada vegada que algun servei públic ha de sortir de la capital. L'últim cas, que és per clamar al cel, és el de l'Escola Oficial d'Idiomes, prova manifesta del menyspreu amb què ens tracten des de València. Mireu si la cosa fa pudor que, fins i tot, al Palau de la Generalitat, a l'espècie de mapa comunitari que han fet perquè la gent es faça fotos amb els noms i tipismes de cada poble, una altra vegada ens han oblidat. Ni Benicarló, ni carxofa, ni merdes. Xeic, ja n'hi ha prou que ens agafen pel pito del sereno! I damunt els hem de fer la claca. Que no pintem res? Cada vegada està més clar... per molta alcaldessa moderna i de Vinaròs que tinguem. Mireu, almenys els tafaners, com que ja no podem perdre més camises i no tenim pèls a la llengua, diem les coses pels seu nom i tant se'ns fot que al polític de torn li agrade. Cap problema, sense embuts, i pete qui pete!

I ja que estem en açò de parlar clar, ¿és que a alguns polítics locals, de pell molt fina, no els agrada que els toquen el crostó públicament? Diuen que produeix irritació. Doncs, la nostra recomanació és que si hi ha massa sensibilitat cutània, cal prendre vitamina D o una mica de sol (que la té debades) i si de cas una crema emol·lient... i a esperar que acaben els quatre anys de la legislatura. A vore, si un ocupa un càrrec municipal i pot vessar tota mena de comentaris a la xarxa, ficant-se amb qui vulga, lògic és que li arriben les

ve de la p gina anteri

rèpliques, no? A vore si ho entenem d'una vegada: quan un parla des del burladero de la xarxa i pretén fer de polític només a la intimitat, al final sempre l'han de buscar!

Sempre ho voràs igual

Vinga, ja ficats, una última referència sobre com alguns pobles es construeixen la identitat. ¿Qui no coneix la dita: uns tenen la fama i els altres carden la llana, per allò de voler ficar-se sempre totes les medalles? Doncs ací i ara, els tafaners, anem a trencar el mite dels llangostins del poble del costat. Abans que a ningú se li ocorreguera ni en somnis que aquest crustaci formara part de la simbologia d'entrada del poble del

costat, ací ja tenien, els nostres, el reconeixement explícit, l'any 1935, del gran Chicote (el de veritat!) a Madrid. I si no us ho creieu, mireu les dos imatges que us presentem: la portada del diari *Arriba* del 29 de desembre del mateix any, on podeu llegir en la publicitat del Bar Chicote, que ofereix *los langostinos de Benicarló* per acompanyar el còctel del dia, i una altra foto, amb el mateix Chicote i Dalí sobre una promoció dels nostres llangostins. Que n'apreguen!

7é Drets lingüístics

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Ajuntament de Benicarló | **aviva** Agència de Promoció del Valencià | **el tempir**

UN REGAL ESPECIAL

Fronteres

textJOAN HERAS

El cicle de Nadal té gust de moltes coses. La gamma de gustos –com si d’una meravellosa paleta de pintor es tractés- pot anar des de l’alegria més entusiasta fins a la tristesa plena de melancolia. El nostre tarannà i les experiències viscudes ens situen en algun punt concret –potser cada Nadal una mica diferent- d’aquest ventall amplíssim de gustos i colors. Però les nades, els desitjos de felicitat i els regals tornen a omplir el paisatge d’aquests quinze dies intensos.

Però dins del paisatge nadalenc que retorna cíclicament sempre hi ha alguna novetat. Aquest any, per exemple, molts tions –aquest tronc tan especial que ens caga llaminadures, regalets i torrons- ha cagat en moltes llars de Catalunya un objecte ben curiós: un paquetet de mig pam d’amplada, mig d’alçada i quatre dits de gruix, ben embolicat amb paper de regal o dins d’una bosseta però sempre amb un llaç groc. La capseta, que porta impresa una inscripció de record a l’1 d’octubre i amb un lema “Jo vaig votar” ben clar gravat en el cartró, conté una reproducció en petit d’una de les urnes que es van fer servir per poder dur a terme el referèndum. La rèplica és idèntica a l’original –forma, color, amb la inscripció de la Generalitat de Catalunya- però en un format petit però suficient per poder esdevenir un símbol, un record, precís de llibertat. Aquestes petites urnes de joguina representen d’una manera molt punyent tota la força d’un dia que ja forma part inesborrable de la nostra història –de la biografia de totes les persones que vam participar activament d’aquella jornada i de la memòria com a poble. Evidentment no ens calen aquestes petites urnes per resseguir l’emoció de veure avançar aquestes urnes –les de veritat- entre un passadís humà en plena matinada plujosa i de sentir el batec de milers i milers de persones que les vam protegir amb els nostres cossos durant una llarguíssima jornada. Evidentment no ens calen aquestes petites urnes per recordar la violència policial i la legitimació que en van fer el tripartit nacionalista espanyol –amb entusiasme obert o amb la boca una mica més petita. Perquè, sens dubte, l’1 d’octubre és una data que ja forma part essencial de totes les persones que creiem en la democràcia.

Ara bé, el fet que el tió –i no sé si en alguns casos també el pare Noel- hagi regalat urnes de l’1 d’octubre evidencia, una vegada més, que el procés independentista té un coixí social immens i que,

Dins del paisatge nadalenc que retorna cíclicament sempre hi ha alguna novetat...

sense complexos, sense por, s’expressa obertament en tots els àmbits de la nostra vida quotidiana. És francament encoratjador constatar que una bona part del teixit social català –una majoria evident i indiscutible- expressa sense manies i tot assumint-ne les conseqüències el seu desig de llibertat. Fa pocs anys hauria estat impensable que hagués pogut comprar aquest tipus de regalet –esdevingut un souvenir simpàtic- en una botiga molt propera a la Sagrada Família de Barcelona en la qual, a més a més de vendre alguns records de la ciutat i productes per a la llar, també exposaven al seu aparador, com a novetat de temporada, aquestes urnetes. Davant d’aquest context –i després dels resultats del 21D en què l’unionisme ha perdut obertament- sembla lògic –des de la seva lògica perversa i autoritària- que els partits nacionalistes espanyols s’enroquin encara més en l’estratègia de la repressió, de la presó, del 155, de la por. És clar que seria bo que el tripartit nacionalista espanyol assumís el joc democràtic i el resultat de les urnes –l’1 d’octubre, les eleccions imposades per ells amb el 155 del 21D- però em sembla que malauradament això és un desig de Cap d’any, un d’aquells desitjos que s’esvaeixen de seguida.

Sigui com sigui, les petites urnes de l’1 d’octubre omplen moltes cases catalanes i ens ajuden, una mica més, des de la simpatia a fer créixer complicitats i a fer-nos una mica més forts encara per seguir lluitant per la democràcia i la llibertat. I ara em plantejo si seria oportú enviar tres urnetes –una per cada diputat al Parlament- a la seu del Partit Popular de Catalunya perquè el seu líder hi pugui guardar la roba bruta del seu petit grup parlamentari i unes quantes a la seu central de Podemos de Madrid perquè aquells dirigents que van ridiculitzar les urnes de l’1 d’octubre - arrossegats pel seu nacionalisme espanyol o pels càlculs electorals cap a una actitud obertament reaccionària, impròpia d’una força política que es diu d’esquerres- perquè s’entretinguin una mica o perquè hi guardin els carnets dels seus exmilitants que han expulsat per massa sobiranistes, per massa d’esquerres.

I per a vosaltres, companys a la presó, un urna immensa plena d’esperança, de fortalesa i de certesa democràtica.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Quin poema visual més punyent el de la portada. El llaurador i la llauradora de Caldés, símbol de Benicarló i els benicarlandos, contemplant al seu davant quatre contenidors d'escombraries que - espivalat com soc- dedueixo que representen els partits polítics del nostre ajuntament. No sé per què m'ha vingut al pensament allò que deia el doctor Febrer que «siga del color que siga, lo que no aprofite, al fem». I vostés han tirat pel dret, tots al femer. No els sembla res bé de ningú. Tenen una capacitat per fer amics més gran que Roberto Carlos quan volia «tener un millón de amigos y así más fuerte poder cantar». Rep l'alcaldessa i el seu grup, hi ha bombo per a Barberà, llenya per al buen rollito ciudadano i clatellades per a la passivitat del PP. La veritat és que no sé ben bé si aquest «Tema de la setmana» ha estat un reportatge o un editorial llarg, però el que sí que m'ha quedat clar és per què tenen vostés tan poca gent que els vulga.

La Carxofa li la donen a la comissió de festes per haver recuperat Benicarlàndia, un invent de Patricio Cornelles i José María Fibla que, malgrat la ridícula del nom, va tindre uns anys de molt d'èxit. Ací a Benicarló tenim aquesta habilitat, pugem les coses ben amunt, ben amunt i després veiem que si tant les elevem poden caure i acabem permetent que la força de la gravetat actue sense oposar cap resistència. No vull fer-me de mal voler com vostés i no citaré cap cas, però me'n venen més de tres al pensament (esportius i/o culturals). Tant de bo la nova Villacadúfia (perdó, perdó, Benicarlàndia volia dir) tinga continuïtat en propers anys.

Les panissoles van per als dos darrers alcaldes del poble per no haver sabut gestionar que l'Escola Oficial d'Idiomes del Maestrat tinguera la seua seu a Benicarló. Avui mateix, a dos dies perquè arriben els reis d'Orient, encara no ha dit ningú de la casa gran ni una paraula al respecte. O si l'han dita, jo no l'he sentida. De moment no s'hi han de fer instal·lacions específiques, però a la llarga una EOI haurà de tindre el seu aulari propi amb les condicions necessàries, els seues seminaris, els seus despatxos... I ací, tots mirant-nos-ho tot com si fórem un àrbitre d'un partit de tennis que veu com el joc va d'una banda a l'altra (de Vinaròs a Peníscola i viceversa, per si ho havia entés, senyora Garcia) i no n'ensumem cap. Ara, el que em va tocar el nas (observeu com m'he tornat de políticament correcte) va ser una nota de premsa em penso que de Compromís en què es veia alguns membres locals d'aquest partit celebrant-ho tot.

Segueixo. Interessant exercici de periodisme el de posar en pàgines encarades dos versions de la situació dels trens de rodalies a la nostra comarca. Una, una triomfalista nota de premsa del PP i una altra un reivindicatiu escrit de la Plataforma Trens Dignes. Això sí que és considerar intel·ligent el lector, molt bé.

Vaig matant-ho, que me n'he d'anar a comprar lo tortell a vore si em surt el rei

perquè la fava ja estic fart que em toque. Enguany la Carxofa d'Or (no, no cal pronunciar-ho sempre com si fórem Chiquito de la Calzada) serà, merescudíssimament sens dubte, per a l'Associació de Restauradors Locals. A mi em sembla perfecte. A més, estic segur que no hi té res a vore un xicotet estira i arronsa qua em sone a mi que va haver l'any passat per alguna cosa d'un cuiner que té no sé què d'una fàbrica de pneumàtics que no era Goodyear ni Pirelli, no. No me'n recordo de res.

Racó poètic

Consumisme, o societat de consum

Este fred allibera els sentits,
 Ens atrau i ens commou,
 Este fred entra pels dits,
 Ens sentim al rovell de l'ou.

Està data que a tots ens aplega,
 Ens fa riure i plorar la punyetera,
 Està data que les fulles replega,
 També ens trau de polleguera.

Fa que de tot ens abastim,
 Com si la veïna fos la mort,
 Les butxaques consumim,
 Un calbot pot ser la sort.

Este sol tant desitjos,
 I naix i esdevé sempre,
 Roig i lluent, llustrós,
 Trajecte curt, tendre.

És Nadal i Nadalet,
 L'Home dels Nassos i Cap d'Any,
 És menjar de bon guret,
 Tot plegat és un parany.

Patrici Gil

Orquestra Clàssica de Benicarló

Amb el lema "Unim esforços... sumem cultura" l'OCB reuneix professors i alumnes vinculats a les Escoles de Música i al Conservatori Professional Mestre Feliu de Benicarló i serveix d'unió entre la pràctica orquestral fora dels estudis reglats i la professionalització, familiaritzant als seus integrants en un repertori que enriqueix tan a ells com al públic en general.

Tot i que l'Orquestra com a tal es va formalitzar l'any 2016 de la mà del seu director titular, els seus membres ja s'havien reunit esporàdicament per concerts importants com la Sarsuela "La verbena de la masana" organitzada per Cor DeCapo amb la col·laboració de la Associació Musical Aurat de Benicarló (2015), l'homenatge al mestre Feliu organitzat pel Coro Gregoriano La Salle (2014) i als cursos de Pràctica Orquestral organitzats pel Conservatori (2007 i 2013).

Així l'OCB neix com resposta al mal necessari d'una ciutat tan cultural com la nostra i per reunir i compartir els seus trets a través de la Banda de Música i després a través del Conservatori s'està generant a les nostres comarques.

Ajuntament de Benicarló

Caixa Benicarló

ORQUESTRA CLÀSSICA de BENICARLÓ

Concert de Reis!

DIRECTOR:
 JOSVI ARNAUTOMÀS

Diumenge 7 de gener de 2018 a les 12 h

Magatzem de la Mar, Benicarló

OBRES DE:
 TSCHAIKOWSKY, RAVEL, BRAHMS, STRAUSS

OCB "Unim esforços... sumem cultura"

MAÑÁ VALORA LA RECENT CESSIÓ DE LA N-340 PER PART DEL MINISTERI DE FOMENT

textPP BENICARLÓ

Espera que l'ajuntament accepte formalment el vial i que la Generalitat execute la rotonda que van prometre a l'encreuament de Càlig.

El portaveu del PP de Benicarló, Juan Antonio Mañá, agraeix al Ministre de Foment, Íñigo Gómez de la Serna, i al govern de Rajoy, la seua sensibilitat amb Benicarló i reconeix el compliment de la seua promesa, després de la recent cessió de l'antiga N-340 a l'Ajuntament de Benicarló.

La resolució ministerial que cedeix l'antiga N-340 al consistori benicarlando es va signar el passat 29 de desembre. “La cessió, que s'ha aconseguit després de les reunions mantingudes pel grup popular benicarlando, que va traslladar la petició al portaveu de la comissió de Foment, Miguel Barrachina, s'ha fet efectiva després que el ministeri haja complit, i puntualment, la seua promesa de reasfaltar i condicionar el tram, la longitud real del qual és de 6.978 metres”, tal com explica Mañá.

El líder dels populars de Benicarló ha detallat que les obres escomeses en aquest vial han suposat una inversió de 200.000 euros i permetran augmentar la seguretat en el tram urbà i facilitar el desenvolupament urbanístic de la ciutat. Al mateix temps, Juan Antonio Mañá espera que “l'Ajuntament de Benicarló accepte formalment la carretera i que la Generalitat Valenciana també complisca en breu el seu compromís amb la senyora alcaldessa, Xaro Miralles, d'executar la rotonda, en l'encreuament de la carretera de Càlig”.

SUSANA PÉREZ ÉS TRIADA PORTAVEU DE LES JOVENTUTS DE COMPROMÍS

textNOTA DE PREMSA

El partit integrant de les joventuts de Compromís ha triat, en la seua VIII Assemblea, a una nova direcció amb Susana Pérez com a portaveu. Ahir, en la seua primera reunió, la direcció va establir els nous punts estratègics de treball de cara a 2018.

La nova coordinadora està composta per Susana Pérez, Pau de Miguel, Ignasi Candela, Víctor Moreno, Marina González, Lara Tomás, Damián Martínez, Diana Oliva i José Gea. Pérez ha afirmat que es tracta d'un grup divers, amb representació territorial i “amb moltes ganes de treballar pel joventut valencià”.

La portaveu ha destacat que “des de Joves amb Iniciativa apostem per una organització que esdevinga un instrument útil de participació de la joventut en l'esfera pública”.

L'organització juvenil d'Iniciativa del Poble Valencià, partit de Mónica Oltra, a més, va aprofitar aquesta Assemblea Nacional per aprovar diverses

resolucions per condemnar els últims casos de violència de gènere i donar suport a les polítiques públiques adoptades pel consell, com la renda valenciana d'inclusió, la baixada de taxes universitàries, l'augment de beques, l'accés laboral dels joves i la reivindicació d'un tracte just per al territori valencià.

TORNA LA COMPETICIÓ

text VICENT T. PERIS

Potser els vostres, lectors habituals d'aquesta pàgina, s'hauran estranyat una mica i hauran pensat que si aquest passat cap de setmana no ha hagut jornada de lliga, a quin sant ve que jo em pose a escriure per tal d'omplir una pàgina sencera al voltant d'una cosa que no ha existit. Com també hauran pensat que allò que s'escau és una ben aconcluida informació al voltant de la cursa que es va celebrar lo dia de Sant Silvestre i que va comptar amb un gran nombre de participants. Com no tinc lo més mínim dubte de que al costat d'aquesta fulla segur que hi ha una detallada informació de la mateixa, amb fotos incloses, deixaré la crònica sobre atletisme per a un altre dia.

En canvi, allò que sí que penso fer és contar-los la cursa des de dins, perquè tant jo com la Margot ens vam inscriure a la mateixa, ja que això del quarantè aniversari s'havia de celebrar com cal. Quan estàvem decidint com aniríem vestits per a l'efemèride, i mentre passejàvem per un conegut carrer del poble, vam entrar a un gran basar xinès a batxillejar. La Margot va vore una disfressa de "mamà noel sexy" i es va quedar encantada. "Quiegue esa vestida paga caguega, a Maggot gustag mucho". Lo xineta que ens va cobrar li va dir "lubia tliunfal calela segulo aunque no ganal"-deia mentre intentava aclucar-me l'ullet. Per cert, maniobra de gran dificultat per a ell perquè sembla que els de la seua raça sempre porten els ulls tancats. Ja es poden imaginar, pacients lectors, com era la vestimenta que anava a lluir la meua Margot lo dia de la festivitat de Sant Silvestre, trenta-tresè papa de l'Església Catòlica, i que, curiosament no va ser màrtir i tampoc se sap si va ser verge, virtut que en aquella època no deguera ser molt valorada, sobretot entre els mascles. Però això només és una hipòtesi sense cap fonament basada en l'observació del comportament dels humans.

Un vestit roig de dues peces, amb una faldilla ben curta que mostrava generosament gran part de l'escultural anatomia de la meua xicoteta. La samarreta que regalava l'organització se la va posar a mode de bufanda, i el xip li'l van posar a la part superior de la disfressa. Als peus unes bambes amb llumetes, i al cap unes estrelletes amb més llumetes. He de confessar que la discreció no és, precisament, la millor virtut de la meua estimada Margot. De seguida fa fer rotgla. Es trobava a la seua salsa i això la feia feliç perquè té molt bon ull per als negocis. Es va treure del pitral un petit bloc i un llapis i de seguida es va formar una cua molt ben organitzada. Ella anava apuntant nom i hora. Va començar la cursa i ella encara apuntava. Vam sortir dels últims. "Ya teneg noche completa. Gustag mucho pueblo pogque aquí Maggot mucho tgabajo". He de reconèixer que la xicoteta es va portar com una dona i no va fer cap aturada al llarg de la cursa. Els amics em

deien que semblava que portava l'anunci d'una casa de dones al meu costat per la quantitat de llumetes de colorins que lluïa la meua xicoteta. La veritat és que no s'equivocaven de molt, no.

En acabar la cursa, em va dir "tu espegag aquí que yo teneg tgabajo". I allà que se'n va anar com un flautista de Hamelin mentre jo vaig seure un banc del passeig del taüt esperant la seua tornada. Poc abans de les deu, la vaig veure vindre, amb un somriure d'orella a orella, dient "hoy pagag yo cotillón" i vam fer cap a un restaurant xinès on, curiosament ens vam trobar el mateix xineta que ens havia cobrat al gran basar, fent de cambrer. La Margot es va fer tan contenta en veure'l i ell tan receptiu, que després del primer plat ella li va voler agrair l'encert del seu presagi i la gran rendibilitat que li havia tret a la disfressa amb una petita demostració de les seues habilitats. "Tu venig y yo enseñag a come gollito pgimavega"- li va etzibar.

Mentre la Filharmònica de Viena atacava els primers compassos de la polca "Bales Màgiques", de Johann Strauss, obríem la porta de casa i ens dirigíem directament al nostre dormitori fent cas omís de la pluja de brofegades que la senyora María de las Angustias ens va dedicar a tots dos sense escatimar gens ni mica conceptes escatològics.

Lo proper diumenge, a partir de les cinc de la tarde, primer partit del dos mil divuit. Ens juguem els tres punts contra un equip anomenat Club Almenara Atlètic que, malgrat el seu nom, ara mateix té nou punts més que nosaltres i ocupa la setena posició. Espero i estic convençut de que a les set de la tarde, només ens portarà sis punts d'avantatge.

EL CLUB AJEDREZ VA TANCAR L'ANY AMB UN TORNEIG DE PROMOCIÓ

text i foto VICENT FERRER

El passat dissabte 30 de desembre va tenir lloc la setena i última ronda del Torneig Promoció 2017, a la seu del Club Ajedrez Benicarló. Un total de 26 participants es van donar cita en aquest torneig que ha estat organitzat pel Tortosa C.I. (Rondes 1-4), el Masdenverge C.I. (Rondes 5 i 6) i el Riu Sénia Benicarló C.I. (Ronda 7).

El campió absolut va ser el jove Gerard Any, que amb només 10 anys, va superar a jugadors de molt alt nivell com el seu pare Santiago Añó (Maestro Català).

Després de set rondes els trofeus van ser lliurats als següents jugadors:

Categoria Absoluta

Campió, Gerard Añó amb 5,5 punts de 7 possibles.

Subcampió, Sergi Aubanell amb 5 punts de 7 possibles.

Tercer classificat, Santi Añó amb 5 punts de 7 possibles.

Millor fèmina, Julia Lisiewicz amb 3,5 punts de 7 possibles.

Millor veterà, Joaquín Sanz amb 3 punts de 7 possibles.

Categoria Sub-14

Campió, Arnau Fosch amb 5 punts de 7 possibles.

Categoria Sub12

Campió Joan Pujol amb 2,5 punts de 7 possibles.

Categoria Sub10

Campió, Marc Safont amb 1 punt de 7 possibles.

Enhorabona a tots els premiats i l'agraïment del club a tots els participants per haver fet possible aquest emocionant torneig.

Copisteria-Llibreria

GRÉVOL

-Còpies de tot tipus i tamanys
-Llibreria General i Musical
-Papereria

Sant Blai, 2. Benicarló (12580)

Tel.: 964 475 698

e-mail: lc1grevol@telefonica.net

www.copisteriagrevol.com

DIVULGACION Y A. A. S. S.

Expuesta en la Delegación Local, se halla la exposición de la Campaña de Canastillas para la Navidad que, como todos los años, organiza la Sección Femenina.

El reparto de las cunas y canastillas se realizará entre madres gestantes, previamente solicitadas a través de la Divulgadora Sanitario-Rural, cuyos hijos nazcan desde el día 1.º de diciembre de 1972 al 6 de enero de 1973 y cuyos medios económicos así lo requieran.

Con tal motivo, se clausurará, Dios mediante, el primer Cursillo de Navidad, realizado entre cumplidoras. Se ruega, a las mismas, pasen por la Delegación Local, a partir del día 8, con los objetos que hayan confeccionado durante el curso, para montar la exposición. Dichos trabajos serán mandados, a través de fotografías, al Departamento Provincial de Cultura, por si se considera oportuno mandarlos a la Delegación Nacional y optar al premio de la misma.

enero

TELEVISION
ELECTRODOMESTICOS
ANTENAS COLECTIVAS
SERVICIO TECNICO
LAMPARAS
ARTICULOS REGALO
LISTAS DE BODA

Pl. San Bartolomé, 16

BENICARLO

Teléfono 330

Luces multicolores por las calles de la ciudad en las Fiestas Navideñas. La Navidad, con su señuelo de fiesta hermosa, tuvo en Benicarló con los adornos y las luces de sus calles, una nueva dimensión, mostrando la alegría de todos.

—oOo—

CRUZ ROJA INFANTIL

Realidad importante. Hecho que valora la actividad de los miembros de la Cruz Roja en Benicarló, en ese afán de fomentar inquietudes y hacer realidad el servicio que permita, en un futuro próximo, el tener una plantilla formada por hombres y mujeres, capaces de asumir los más abnegados servicios en beneficio de la humanidad.

Decíamos en nuestro número anterior que Benicarló vivió la jornada importante de IMPOSICION DE INSIGNIAS a los miembros juveniles de la Cruz Roja de España con Destacamento en Benicarló. 67 en total, compren-

yecte con característica capacidad de producción.

Hoy, visitar las áreas agrícolas del término de Benicarló es sentirse orgulloso, dado que la huerta es un vergel precioso en donde las plantas crecen como queriendo mostrar también su nivel a tenor de los actuales tiempos.

El labrador, que hoy podríamos denominarle técnico de la agricultura, maneja con soltura los medios más modernos para toda clase de laboreo, bien sea arar las tierras, espolvorear las plantas o acarrear los mismos productos que cultiva. Es realmente importante el valorar todo el progreso llevado a cabo por la agricultura, por cuanto de ella misma se beneficia el nivel de vida de la población y, asimismo, se airean las excelencias de esta bendita tierra con la salida a los distintos mercados nacionales de los productos de ese campo que es riqueza propia.

Por estos campos, bendición de Dios, es fácil ver la imagen como la que ilustra nuestra noticia, en donde

...didos en las edades de 7 a 18 años, y que son instruidos todos los sábados por la tarde y los domingos por la mañana, por los monitores encargados de ese quehacer.

La imagen les muestra, ante la puerta del Templo Parroquial, momentos antes de que se realizase esa imposición, que significó otro motivo de orgullo para todos cuantos con su colaboración hacen posible hechos humanos de esta naturaleza.

Benicarló, pues, anda por los caminos del servicio de la Cruz Roja, aportando esta sabia nueva, que dentro de unos años formará un panel importante en el que estarán implícitos los deseos de todos y cada uno de los vecinos de la población.

Sea, pues, ahora, en este 1973 que acaba de hacer, cuando aplaudamos una vez más, los servicios de la Cruz Roja y pensemos en la extraordinaria labor que por medio de ella puede realizarse.

los medios más modernos son usados, como en este caso, para espolvorear las plantaciones de lechugas, que llegan luego a su madurez con todas las garantías para ser servidas en la mesa de cualquier hogar.

Benicarló, en ángulo agrícola, anda a la cabeza de muchas cosas, y es por ello justo destacar, con perfil de noticia sobresaliente, esa labor que llevan a cabo los hombres de nuestro campo.

—oOo—

NOVEDADES CIUDADANAS

Cartelones de colocación de anuncios por las calles de la población y en ellos una novedad importante: la colocación de RELOJES en un lateral de los citados espacios anunciativos, lo que sitúa al transeúnte en el horario justo cuando pasa por delante de cualquiera de ellos.

ATLETISME: 40a SANT SILVESTRE DE BENICARLÓ

text i foto VICENT FERRER

La benicarlanda Carla Masip i el vinarossenc Guillem Segura guanyadors de la 40a Sant Silvestre de Benicarló.

La disputa de la 40 edició de la Sant Silvestre tancava aquesta nit l'any esportiu de Benicarló, amb èxit de participació, 825 atletes de totes les edats, que van aconseguir guanyar la benicarlanda Carla Masip i el vinarossenc Guillem Segura. La carrera va estar organitzada pel Club d'Atletisme Baix Maestrat amb la col·laboració de la regidoria d'Esports, on el seu titular, Carlos Flos, per a donar exemple ,també va prendre l'eixida. La Policia Local, Protecció Civil i Creu roja es van encarregar de la seguretat de l'esdeveniment, que va tenir com a presentador-animador a Raúl Puchol, el qual, per a donar més ambient, es va presentar disfressat de bruixot.

A les set de la vesprada es donava l'eixida, després que la Reina de les Festes i Dames posaren davant els participants. Des del Carrer Sant Francesc, es van col·locar primer els que anaven a disputar la prova i després els que sols volien participar. Només iniciar la carrera, Segura, prenc el liderat de la prova, que no va abandonar durant tot el recorregut, mentre que poc a poc anava quedant-se sol, fins que va creuar a la meta, amb un temps de 7:11. Carla Masip va ser la primera femina a creuar la línia de meta, amb un temps de 7.57.

Quan van acabar d'entrar tots els participants es va procedir al lliurament de trofeus.

